

Sbírka soudních rozhodnutí

USNESENÍ SOUDNÍHO DVORA (desátého senátu)

9. února 2022 *

„Řízení o předběžné otázce – Článek 99 jednacího řádu Soudního dvora – Režimy jakosti zemědělských produktů a potravin – Nařízení (EU) č. 1151/2012 – Označení původu a zeměpisná označení – Článek 9 – Přejídná vnitrostátní ochrana – Zeměpisné označení označující zemědělský produkt, které je zapsáno na základě právních předpisů členského státu a požívá ochrany na vnitrostátní úrovni“

Ve věci C-35/21,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Varhoven kasacionen sad (Nejvyšší kasační soud, Bulharsko) ze dne 29. prosince 2020, došlým Soudnímu dvoru dne 19. ledna 2021, v řízení

„Konservinvest“ OOD

proti

„Bulkons Parvomaj“ OOD,

SOUDNÍ DVŮR (desátý senát),

ve složení I. Jarukaitis (zpravodaj), předseda senátu, M. Ilešič a Z. Csehi, soudci,

generální advokát: N. Emiliou,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za „Konservinvest“ OOD J. Ivanovou a P. Angelovem, advokati,
- za „Bulkons Parvomaj“ OOD M. Georgievou-Tabakovou, advokat,
- za Evropskou komisi původně M. Konstantinidisem, I. Naglisem a G. Kolevou, poté M. Konstantinidisem a G. Kolevou, jako zmocněnci,

* Jednací jazyk: bulharština.

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout usnesením s odůvodněním podle článku 99 jednacího řádu Soudního dvora,

vydává toto

Usnesení

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu článku 9 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012 ze dne 21. listopadu 2012 o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin (Úř. věst. 2012, L 343, s. 1).
- 2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi společnostmi „Konservinvest“ OOD a „Bulkons Parvomaj“ OOD (dále jen „Bulkons“), jenž se týká toho, že společnost Konservinvest užívá obchodní známky, které údajně zasahují do práv společnosti Bulkons k zeměpisnému označení „Ljutenica Parvomaj“.

Právní rámec

Unijní právo

Nařízení (ES) č. 510/2006

- 3 Nařízení Rady (ES) č. 510/2006 ze dne 20. března 2006 o ochraně zeměpisných označení a označení původu zemědělských produktů a potravin (Úř. věst. 2006, L 93, s. 12), ve znění nařízení Rady (ES) č. 1791/2006 ze dne 20. listopadu 2006 (Úř. věst. 2006, L 363, s. 1) (dále jen „nařízení č. 510/2006“) v čl. 5 odst. 8 druhém pododstavci stanovilo, že Bulharsko a Rumunsko přijmou právní a správní předpisy nezbytné pro dodržení souladu s odstavci 4 až 7 tohoto článku 5 nejpozději do jednoho roku ode dne přistoupení.
- 4 Nařízení č. 510/2006 mimoto v čl. 5 odst. 11 stanovilo:

„V případě Bulharska a Rumunska může vnitrostátní ochrana zeměpisných označení a označení původu, která platí ke dni jejich přistoupení, trvat dvanáct měsíců ode dne jejich přistoupení.

Bude-li do konce výše uvedeného období Komisi zaslána žádost o registraci podle tohoto nařízení, ochrana skončí dnem, kdy bude rozhodnuto o registraci podle tohoto nařízení.

Pokud název nebude zaregistrován podle tohoto nařízení, nese výlučnou odpovědnost za následky takové vnitrostátní ochrany dotčený členský stát.“
- 5 Toto nařízení bylo s účinností od 3. ledna 2013 zrušeno a nahrazeno nařízením č. 1151/2012.

Nařízení č. 1151/2012

6 Body 13 až 15, 17, 18, 20 a 24 odůvodnění nařízení č. 1151/2012 uvádí:

„(13) [...] by měla být následující ustanovení sjednocena do jednotného právního rámce sestávajícího z nových či aktualizovaných ustanovení nařízení [Rady] (ES) č. 509/2006 [ze dne 20. března 2006 o zemědělských produktech a potravinách, jež představují zaručené tradiční speciality (Úř. věst. 2006, L 93, s. 1)] a [nařízení č. 510/2006] a z těch ustanovení nařízení [č. 509/2006 a č. 510/2006], která jsou zachována.

(14) V zájmu jasnosti a transparentnosti by proto měla být nařízení [č. 509/2006 a č. 510/2006] zrušena a nahrazena tímto nařízením.

(15) Oblast působnosti tohoto nařízení by měla být omezena na zemědělské produkty určené k lidské spotřebě uvedené v příloze I Smlouvy a na seznam produktů mimo oblast působnosti uvedené přílohy, které jsou úzce spojené se zemědělskou produkcí nebo s hospodářstvím venkova.

[...]

(17) Oblast působnosti označení původu a zeměpisných označení by měla být omezena na produkty, u nichž existuje vnitřní souvislost mezi vlastnostmi produktu nebo potraviny a zeměpisným původem. [...]

(18) Specifickým cílem ochrany označení původu a zeměpisných označení je zajistit zemědělcům a producentům spravedlivé příjmy získané díky vlastnostem a charakteristikám daného produktu nebo způsobu jeho produkce a poskytovat jasné informace o produktech se specifickými vlastnostmi spojenými se zeměpisným původem, čímž se umožní spotřebitelům činit informovanější rozhodnutí při nákupu.

[...]

(20) Rámec pravidel Unie, který chrání označení původu a zeměpisná označení tím, že stanoví jejich začlenění do rejstříku, usnadňuje rozvoj těchto nástrojů, neboť výsledný jednotnější přístup zajišťuje rovné podmínky hospodářské soutěže mezi producenty produktů nesoucích tato označení a v očích spotřebitelů zvyšuje důvěryhodnost těchto produktů. [...]

[...]

(24) Aby mohla požívat ochrany na území členských států, měla by být označení původu a zeměpisná označení zapsána pouze na úrovni Unie. S účinností ode dne podání žádosti o takový zápis na úrovni Unie by členské státy měly být schopny poskytnout přechodnou ochranu na vnitrostátní úrovni, aniž by tím ovlivnily obchod uvnitř Unie nebo mezinárodní obchod. [...]"

7 Článek 1 nařízení č. 1151/2012, nadepsaný „Cíle“, v odstavci 1 stanoví:

„Cílem tohoto nařízení je pomoci producentům zemědělských produktů a potravin informovat kupující a spotřebitele o vlastnostech svých produktů a potravin a charakteristikách své produkce, čímž se zajistí:

a) spravedlivá hospodářská soutěž pro zemědělce a producenty zemědělských produktů a potravin s vlastnostmi a charakteristikami představujícími přidanou hodnotu;

[...]

Účelem opatření stanovených v tomto nařízení je podpořit zemědělské a zpracovatelské činnosti a systémy hospodaření spojené s produkty vysoké jakosti a přispět tím k naplňování cílů politiky rozvoje venkova.“

8 Článek 2 tohoto nařízení, který upřesňuje oblast působnosti uvedeného nařízení, v odst. 1 prvním pododstavci uvádí:

„Toto nařízení se vztahuje na zemědělské produkty určené k lidské spotřebě uvedené v příloze I Smlouvy [o FEU] a další zemědělské produkty a potraviny uvedené v příloze I tohoto nařízení.“

9 Hlava II uvedeného nařízení, nadepsaná „Chráněná označení původu a chráněná zeměpisná označení“, obsahuje články 4 až 16 tohoto nařízení. Článek 4 téhož nařízení, nadepsaný „Cíl“, upřesňuje:

„Režim chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení je zřízen s cílem pomoci producentům produktů spojených s určitou zeměpisnou oblastí prostřednictvím:

a) zajištění spravedlivých výnosů za vlastnosti jejich produktů;

b) zajištění jednotné ochrany názvů jako práva duševního vlastnictví na území Unie;

c) poskytování jasných informací spotřebitelům, pokud jde o charakteristiky produktu představující přidanou hodnotu.“

10 Článek 5 nařízení č. 1151/2012, nadepsaný „Požadavky týkající se označení původu a zeměpisných označení“, v odstavcích 1 a 2 uvádí:

„1. Pro účely tohoto nařízení se ‚označením původu‘ rozumí název, který identifikuje produkt:

a) pocházející z určitého místa či regionu nebo ve výjimečných případech z určité země;

b) jehož jakost nebo vlastnosti jsou zásadně nebo výlučně dány konkrétním zeměpisným prostředím s jeho vlastními přírodními a lidskými činiteli a

c) u něhož všechny fáze produkce probíhají ve vymezené zeměpisné oblasti.

2. Pro účely tohoto nařízení se ‚zeměpisným označením‘ rozumí název, který identifikuje produkt:

- a) pocházející z určitého místa, regionu nebo země;
- b) jehož danou jakost, pověst nebo jiné vlastnosti lze přičíst především jeho zeměpisnému původu a
- c) u něhož alespoň jedna z fází produkce probíhá ve vymezené zeměpisné oblasti.“

11 Článek 9 tohoto nařízení, nadepsaný „Přechodná vnitrostátní ochrana“, stanoví:

„S účinkem ode dne podání žádosti Komisi, ale pouze na přechodnou dobu, může členský stát poskytnout názvu ochranu podle tohoto nařízení na vnitrostátní úrovni.

Tato vnitrostátní ochrana skončí dnem přijetí rozhodnutí o zápisu do rejstříku podle tohoto nařízení nebo dnem stažení žádosti o zápis.

Pokud název není zapsán podle tohoto nařízení, nese výlučnou odpovědnost za následky takové vnitrostátní ochrany dotčený členský stát.

Opatření přijatá členskými státy podle prvního pododstavce jsou účinná pouze na vnitrostátní úrovni a nemají vliv na obchod uvnitř Unie ani na mezinárodní obchod.“

12 Článek 12 uvedeného nařízení, nadepsaný „Názvy, symboly a označení“, zní:

„1. Chráněná označení původu a chráněná zeměpisná označení může používat každý hospodářský subjekt, který uvádí na trh produkt, jenž vyhovuje odpovídající specifikaci.

[...]

3. [...] Na etiketě lze uvést údaj ‚chráněné označení původu‘ nebo ‚chráněné zeměpisné označení‘ [...].

4. Kromě toho mohou být na etiketě uvedeny i následující údaje: vyobrazení zeměpisné oblasti původu podle článku 5 a text, grafické znázornění nebo symboly odkazující na členský stát nebo region anebo členský stát i region, v němž tato zeměpisná oblast původu leží.

[...]“

13 V hlavě V téhož nařízení, nadepsané „Společná ustanovení“, kapitola IV stanoví postupy podávání žádostí a provádění zápisu mimo jiné označení původu a zeměpisných označení.

Bulharské právo

Zákon o ochranných známkách a zeměpisných názvech

- 14 Zakon za markite i geografskite označenia (zákon o ochranných známkách a zeměpisných názvech) (DV č. 81 ze dne 14. září 1999), ve znění použitelném na spor v původním řízení (dále jen „ZMGO“), v čl. 51 odst. 1 až 3 stanovil:

„(1) Zeměpisným názvem se rozumí označení původu nebo zeměpisné označení.

(2) Označením původu je název země, regionu nebo určitého místa této země, který se používá k označení produktu, který pochází z této země, tohoto regionu nebo tohoto určitého místa a jehož jakost nebo vlastnosti jsou převážně nebo výlučně dány zvláštním zeměpisným prostředím zahrnujícím přírodní a lidské činitele.

(3) Zeměpisným označením je název země, regionu nebo určitého místa této země, který se používá k označení produktu, který pochází z této země, tohoto regionu nebo tohoto určitého místa a jehož jakost, pověst nebo jinou vlastnost lze přičítat tomuto zeměpisnému původu.“

- 15 Článek 53 ZMGO v odstavcích 1 a 2 upřesňoval:

„(1) Právní ochrana zeměpisného názvu je poskytována prostřednictvím jeho zápisu u Patentového úřadu.

(2) Právní ochrana zahrnuje zákaz:

1. jakéhokoli obchodního používání zeměpisného názvu pro produkty, které jsou srovnatelné se zapsaným produktem, pokud toto používání umožňuje těžit z dobré pověsti chráněného názvu;

2. jakéhokoli zneužití nebo napodobení zeměpisného názvu, a to i tehdy, je-li uveden skutečný původ produktu nebo je-li jeho použití přeloženo nebo doprovázeno výrazy jako ‚rod‘, ‚druh‘, ‚typ‘, ‚napodobeno‘ nebo podobným výrazem;

3. použití jakéhokoli jiného lživého nebo zavádějícího údaje o místu původu, původu produktu, povaze nebo základních vlastnostech, použitému na vnitřním nebo vnějším obalu, na reklamním materiálu nebo na dokladech týkajících se daného produktu, kterýžto údaj by mohl vyvolat mylný dojem, pokud jde o původ produktu;

4. všech ostatních praktik, které by mohly spotřebitele uvést v omyl, pokud jde o skutečný původ produktu.“

- 16 Článek 76 ZMGO stanovil:

„(1) Žalobami pro porušení práv podle tohoto zákona mohou být žaloby:

1. na určení, že došlo k protiprávnímu jednání;

2. na ukončení protiprávního jednání;

3. na náhradu škody;

4. znějící na zajištění a vyřazení zboží, které je předmětem protiprávního jednání, jakož i prostředků použitých k jeho spáchání.

(2) Současně s žalobou uvedenou v odstavci 1 může žalobce soudní cestou požádat:

[...]

3. aby byl na náklady žalované strany výrok rozsudku zveřejněn ve dvou denících a v časovém úseku subjektu televizního vysílání s celostátním pokrytím, určených soudem.“

17 ZMGO byl zrušen dne 22. prosince 2019 (DV č. 98 ze dne 13. prosince 2019).

Přechodná a závěrečná ustanovení zákona, kterým se mění a doplňuje ZMGO

18 Přechodná a závěrečná ustanovení zákona, kterým se mění a doplňuje ZMGO (DV č. 61 ze dne 24. července 2018) v článku 8 stanoví:

„(1) Nositelé práv k zeměpisným názvům zapsaným pro zeměpisné produkty nebo potraviny, které spadají do působnosti nařízení [č. 1151/2012], nemohou podat žalobu pro porušení, k nimž došlo před nabytím účinnosti tohoto zákona.

(2) Správní řízení trestněprávní povahy nemohou být zahájena pro zásahy do práv k zeměpisným názvům zapsaným pro zemědělské produkty nebo potraviny, které spadají do působnosti nařízení [č. 1151/2012], k nimž došlo před nabytím účinnosti tohoto zákona.“

Spor v původním řízení a předběžná otázka

19 Společnost Konservinvest, která má sídlo v Bulharsku, dosáhla dne 12. února 1999 u Patentového úřadu Bulharské republiky (dále jen „Úřad“) zápisu kombinované obchodní známky „K Konservinvest Parvomajska ljutenica“ k označení produktu „ljutenica“. Tato společnost dále dne 3. května 2005 dosáhla zápisu kombinované ochranné známky „Parvomajska ljutenica Račenica“, o který požádala dne 15. května 2003, k označení téhož produktu. U obou těchto ochranných známek nejsou prvky „parvomajska ljutenica“ chráněny.

20 Rozhodnutím předsedy Úřadu ze dne 3. července 2013 byla společnost Bulkons, která má rovněž sídlo v Bulharsku, na základě tehdy účinného ZMGO zapsána jako uživatelka zeměpisného označení „Ljutenica Parvomaj“ (dále jen „sporné zeměpisné označení“), které označuje produkt „ljutenica“, přičemž Parvomaj je bulharskou obcí. Společnost Bulkons podala žádost o zápis tohoto zeměpisného označení dne 14. března 2013.

21 Společnost Konservinvest podala ke správním soudům žalobu znějící na zrušení tohoto rozhodnutí z důvodu, že předseda Úřadu neměl pravomoc zapsat zeměpisné označení týkající se zemědělského produktu, jelikož takový zápis je upraven nařízením č. 1151/2012 a je možný pouze na úrovni Unie postupem stanoveným v tomto nařízení. Rozsudkem ze dne 12. července 2017 Varhoven administrativen sad (Nejvyšší správní soud, Bulharsko) tuto žalobu zamítl a měl za to, že toto nařízení není na spor použitelné, jelikož cílem napadeného zápisu nebylo získat ochranu přiznanou tímto nařízením.

- 22 Kromě toho společnost Bulkons podala k Sofijski gradski sad (městský soud v Sofii, Bulharsko) spojené žaloby proti společnosti Konservinvest na základě čl. 76 odst. 1 bodů 1 až 3, ve spojení zejména s čl. 76 odst. 1 bodem 4 a odst. 2 bodem 3 ZMGO. V těchto žalobách zejména navrhovala, aby bylo konstatováno, že její práva ke spornému zeměpisnému označení byla porušena užíváním několika obchodních známek, mezi něž patří obchodní známky uvedené v bodě 19 tohoto usnesení, k označení produktu „ljutenica“ společností Konservinvest; aby byla společnosti Konservinvest uložena povinnost ukončit protiprávní jednání a nahradit způsobenou újmu ve výši 636 284,16 bulharských leva (BGN) (přibližně 325 000 eur) a bylo nařízeno zabavení a zničení („vyřazení“) produktů, které jsou předmětem protiprávního jednání.
- 23 Rozsudkem ze dne 30. listopadu 2017 Sofijski gradski sad (městský soud v Sofii) tyto žaloby zamítl z důvodu, že se týkaly produktu, na který se přímo vztahuje nařízení č. 1151/2012, a toto nařízení vyžaduje, aby zápis zeměpisných názvů zemědělských produktů a potravin byl proveden před Komisí.
- 24 Odvolání, které společnost Bulkons podala proti tomuto rozsudku, Sofijski Apelativen sad (odvolací soud v Sofii, Bulharsko) vyhověl rozsudkem ze dne 28. února 2019, kterým bylo zcela vyhověno žalobám této společnosti. Uvedený soud měl za to, že tyto žaloby jsou přípustné, jelikož čl. 8 odst. 1 přechodných a závěrečných ustanovení zákona, kterým se mění a doplňuje ZMGO, není použitelný na spor, který mu byl předložen, jakož i opodstatněné, jelikož ZMGO a nařízení č. 1151/2012 upravují rozdílné vztahy a zaručují souběžnou ochranu rozdílných práv.
- 25 Společnost Konservinvest podala proti tomuto rozsudku kasační opravný prostředek k Varhoven kasacionen sad (Nejvyšší kasační soud, Bulharsko), který je předkládajícím soudem. Posledně uvedený soud uvádí, že musí posoudit přípustnost žalob podaných společností Bulkons, a za tímto účelem musí určit, zda se na sporné zeměpisné označení vztahuje ochrana podle bulharských právních předpisů.
- 26 Předkládající soud v tomto ohledu upřesňuje, že podle těchto právních předpisů přiznává zápis zeměpisného označení u Úřadu, a to i pro zemědělské produkty a potraviny, tomuto označení vnitrostátní ochranu umožňující soudní sankci, je-li užívání tohoto označení narušeno neoprávněným právním subjektem. Takové zeměpisné označení podle jeho názoru poskytuje spotřebitelům záruky vysoké jakosti produktu označeného tímto označením a popisuje jeho specifické vlastnosti. Brání mimoto zhoršení této kvality, která by byla způsobena výrobou téhož produktu nezapsanými producenty.
- 27 S ohledem na vývoj mezinárodní a unijní právní úpravy týkající se ochrany zeměpisných názvů zemědělských produktů a potravin, jejichž jakost a jedinečná povaha souvisí s některými regiony Unie, a s ohledem na článek 9 a body 15 a 24 odůvodnění nařízení č. 1151/2012 považuje předkládající soud za možné, aby zápis a právní ochrana těchto produktů byly na vnitrostátní úrovni vyloučeny. Má však za to, že pokud se jedná o spor mezi místními producenty jednoho a téhož zemědělského produktu ohledně zeměpisného označení, které bylo zapsáno pouze na vnitrostátní úrovni, a pokud se jedná o porušení, k nimž došlo na území téhož členského státu, možnost provést zápis pouze na vnitrostátní úrovni pro zemědělské produkty a potraviny, na které se vztahuje nařízení č. 1151/2012, a požívat konkrétní ochrany pouze na území tohoto členského státu není unijním právem výslovně vyloučena.

- 28 Za těchto podmínek se Varhoven kasacionen sad (Nejvyšší kasační soud) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžnou otázku:

„Umožňuje článek 9 [nařízení č. 1151/2012] – mimo případy přechodné ochrany upravené tímto ustanovením – existenci vnitrostátního systému zápisu a ochrany zeměpisných označení zemědělských produktů a potravin, na něž se vztahuje toto nařízení, a ponechává členským státům možnost, aby uplatňovaly jiná ustanovení, jež jsou paralelně platná na vnitrostátní úrovni (podobně jako paralelní režim obchodních známek), při rozhodování o sporech týkajících se porušení práva k zeměpisnému označení mezi místními obchodníky, kteří v rámci členského státu, v němž bylo zeměpisné označení zapsáno, vyrábí a uvádí na trh zemědělské produkty a potraviny, které spadají do působnosti nařízení č. 1151/2012?“

K předběžné otázce

- 29 Článek 99 jednacího řádu Soudního dvora stanoví, že pokud lze odpověď na položenou předběžnou otázku jasně vyvodit z judikatury, může Soudní dvůr kdykoli na návrh soudce zpravodaje a po vyslechnutí generálního advokáta rozhodnout usnesením s odůvodněním.
- 30 Toto ustanovení je třeba použít v projednávané věci.
- 31 Na úvod je třeba konstatovat, že i když se znění položené otázky týká pouze článku 9 nařízení č. 1151/2012, z předkládacího rozhodnutí vyplývá, že předkládající soud se táže na rozsah celého režimu ochrany označení původu a zeměpisných označení, jak je stanoven tímto nařízením.
- 32 Je tudíž třeba mít za to, že podstatou otázky předkládajícího soudu je, zda nařízení č. 1151/2012 musí být vykládáno v tom smyslu, že brání právní úpravě členského státu, která stanoví vnitrostátní režim zápisu a ochrany zeměpisných názvů týkajících se zemědělských produktů a potravin spadajících do působnosti tohoto nařízení, který se má uplatnit pouze na spory, které se týkají porušení práv plynoucích z těchto názvů, mezi obchodníky z tohoto členského státu, kteří na jeho území vyrábějí produkty, pro které byly uvedené názvy zapsány na základě této právní úpravy.
- 33 V tomto ohledu je třeba nejprve uvést, že jak vyplývá z bodů 13 a 14 odůvodnění nařízení č. 1151/2012, toto nařízení sjednocuje do jednotného právního rámce mimo jiné nová či aktualizovaná ustanovení nařízení č. 510/2006 a ta ustanovení poslezně uvedeného nařízení, která jsou zachována, a nahrazuje poslezně uvedené nařízení. Judikatura Soudního dvora týkající se ustanovení nařízení č. 510/2006, která byla v podstatě převzata v nařízení č. 1151/2012, je tedy i nadále relevantní pro výklad odpovídajících ustanovení uvedených v poslezně uvedeném nařízení. Stejně tak vzhledem k tomu, že nařízení č. 510/2006 zrušilo a nahradilo nařízení Rady (EHS) č. 2081/92 ze dne 14. července 1992 o ochraně zeměpisných označení a označení původu zemědělských produktů a potravin (Úř. věst. 1992, L 208, s. 1; Zvl. vyd. 03/13, s. 4), je judikatura Soudního dvora týkající se těch ustanovení poslezně uvedeného nařízení, která byla v podstatě převzata v nařízení č. 510/2006 a poté v nařízení č. 1151/2012, rovněž nadále relevantní pro tento výklad.
- 34 Pokud jde o položenou otázku, je třeba na prvním místě uvést, že jak vyplývá z první věty bodu 20 odůvodnění, z bodu 24 odůvodnění a z článku 4 nařízení č. 1151/2012, jeho cílem je zejména zajistit v Unii jednotnou ochranu označení původu a zeměpisných označení, kterých se týká, a za

tímto účelem zavedlo povinnost jejich zápisu na úrovni Unie, aby mohla požívat ochrany ve všech členských státech (obdobně viz rozsudek ze dne 8. září 2009, Budějovický Budvar, C-478/07, EU:C:2009:521, body 107 a 108).

- 35 Nařízení č. 1151/2012, přijaté mimo jiné na základě čl. 43 odst. 2 SFEU, představuje nástroj společné zemědělské politiky, který má především zajistit spotřebitelům, aby zemědělské produkty nesoucí označení původu nebo zeměpisné označení zapsané na základě tohoto nařízení měly z důvodu, že pocházejí z určité zeměpisné oblasti, určité zvláštní vlastnosti, a tudíž poskytovaly záruku jakosti, která je dána jejich zeměpisným původem, s cílem umožnit zemědělským subjektům zajistit si vyšší příjmy díky skutečnému úsilí o zlepšení jakosti a zabránit tomu, aby třetí osoby neoprávněně těžily z dobré pověsti vyplývající z jakosti těchto produktů (obdobně viz rozsudek ze dne 8. září 2009, Budějovický Budvar, C-478/07, EU:C:2009:521, body 109 až 111 a citovaná judikatura), což odráží zejména bod 18 odůvodnění a články 1 a 4 tohoto nařízení.
- 36 Pokud by přitom bylo možné, aby členské státy umožnily svým producentům užívat v tuzemsku jeden z údajů nebo jeden ze symbolů, které článek 12 nařízení č. 1151/2012 vyhrazuje označením původu a zeměpisným označením zapsaným na základě tohoto nařízení, na základě vnitrostátního titulu, který by mohl odpovídat méně přísným požadavkům, než jsou požadavky uložené v rámci uvedeného nařízení pro dotčené produkty, hrozilo by, že tato záruka jakosti, která představuje základní funkci označení původu a zeměpisných označení udělených na základě téhož nařízení, zajištěna nebude, což by mohlo na vnitřním trhu ohrozit rovněž cíl poctivé hospodářské soutěže mezi producenty produktů, které nesou tyto údaje nebo symboly, a zvláště poškodit práva, která musí být vyhrazena producentům, kteří vyvinuli skutečné úsilí o zlepšení jakosti, aby mohli užívat označení původu nebo zeměpisné označení zapsané na základě nařízení č. 1151/2012 (obdobně viz rozsudek ze dne 8. září 2009, Budějovický Budvar, C-478/07, EU:C:2009:521, bod 112).
- 37 Toto nebezpečí narušení základního cíle spočívajícího v zajištění jakosti dotčených zemědělských produktů je o to významnější, že na rozdíl od ochranných známek nebylo souběžně přijato žádné harmonizační opatření Unie týkající se případných vnitrostátních režimů ochrany označení původu a zeměpisných označení (obdobně viz rozsudek ze dne 8. září 2009, Budějovický Budvar, C-478/07, EU:C:2009:521, bod 113).
- 38 Z toho je třeba vyvodit, že cílem nařízení č. 1151/2012 není, aby vedle vnitrostátních pravidel, která mohou existovat i nadále, byl stanoven doplňkový režim ochrany kvalifikovaných označení původu a zeměpisných označení, tedy označení původu a zeměpisných označení splňujících kritéria uvedená v článku 5 tohoto nařízení, ale aby byl stanoven režim jednotné ochrany, který bude pro taková označení vyčerpávající (obdobně viz rozsudek ze dne 8. září 2009, Budějovický Budvar, C-478/07, EU:C:2009:521, bod 114).
- 39 Vyčerpávající povaha režimu ochrany označení původu a zeměpisných označení, který stanoví nařízení č. 1151/2012, je potvrzena skutečností, že postup zápisu podle nařízení č. 1151/2012 je založen na dělbě pravomocí mezi dotyčným členským státem a Komisí. Podle postupu podávání žádostí a zápisu stanoveného v hlavě IV kapitoly V nařízení č. 1151/2012 totiž rozhodnutí o zápisu označení původu nebo zeměpisného označení může Komise přijmout pouze tehdy, pokud jí dotyčný členský stát předložil žádost za tímto účelem, a taková žádost může být podána pouze tehdy, pokud tento členský stát ověřil, že je odůvodněná. Vnitrostátní postupy týkající se

zápisu jsou tedy začleněny do rozhodovacího postupu Unie a tvoří jeho podstatnou část. Nemohou existovat mimo režim ochrany podle práva Unie (obdobně viz rozsudek ze dne 8. září 2009, Budějovický Budvar, C-478/07, EU:C:2009:521, body 116 a 117 a citovaná judikatura).

- 40 V tomto kontextu je třeba uvést, že článek 9 nařízení č. 1151/2012 v podstatě stanoví, že členské státy mohou na vlastní odpovědnost poskytnout přechodnou vnitrostátní ochranu až do okamžiku, kdy je přijato rozhodnutí o žádosti o zápis na základě tohoto nařízení, nebo do okamžiku, kdy je tato žádost stažena. Ustanovení této povahy by přitom nemělo smysl, pokud by členské státy mohly v každém případě zachovat vlastní režimy ochrany označení původu a zeměpisných označení ve smyslu nařízení č. 1151/2012 s tím, že by došlo k jejich koexistenci s tímto nařízením (obdobně viz rozsudek ze dne 8. září 2009, Budějovický Budvar, C-478/07, EU:C:2009:521, body 118 a 120).
- 41 Dále je třeba uvést, že na rozdíl od toho, co v podstatě tvrdí společnost Bulkons před Soudním dvorem, okolnost, že nařízení č. 1151/2012 nepřejímá přechodný režim, který byl v čl. 5 odst. 11 nařízení č. 510/2006 stanoven pro Bulharskou republiku a Rumunsko po jejich přistoupení k Unii ve vztahu k vnitrostátním zeměpisným označením a označením původu existujícím k datu tohoto přistoupení, nikterak neznamená, že by se nařízení č. 1151/2012 přehodnotilo vyčerpávající povahu režimu ochrany označení původu a zeměpisných označení, který byl předtím stanoven v nařízení č. 510/2006.
- 42 Přechodný režim, který byl stanoven v tomto ustanovení, v podstatě převzal přechodný režim, který byl dříve stanoven pro vnitrostátní označení původu a zeměpisná označení existující v deseti státech, které přistoupily k Unii dne 1. května 2004. Tento režim přitom nebyl považován za určující prvek vyčerpávající povahy režimu ochrany stanoveného v nařízení č. 510/2006, ale pouze za prvek potvrzující tuto vyčerpávající povahu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 8. září 2009, Budějovický Budvar, C-478/07, EU:C:2009:521, body 124 až 128).
- 43 Soudní dvůr totiž na základě samotné povahy režimu ochrany zavedeného nařízením č. 510/2006, a již dříve nařízením č. 2081/92, vyplývající z jeho cíle zajistit ve Společenství jednotnou ochranu zeměpisných názvů, na které se vztahuje, a zaručit tak poctivou hospodářskou soutěž mezi producenty produktů nesoucích tyto názvy, a to ve prospěch těchto producentů i spotřebitelů, dospěl k závěru, že nařízení č. 510/2006 stanovilo jednotný a vyčerpávající režim ochrany takových názvů, který vylučuje paralelní existenci vnitrostátních režimů ochrany označení původu a zeměpisných označení ve smyslu posledně uvedeného nařízení (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 8. září 2009, Budějovický Budvar, C-478/07, EU:C:2009:521, body 107 až 114). Jak přitom bylo konstatováno v bodech 34 až 38 tohoto usnesení, nařízení č. 1151/2012 sleduje stran ochrany označení původu a zeměpisných označení zemědělských produktů a potravin, kterou stanoví, stejný cíl.
- 44 Je nutno rovněž konstatovat, že přechodné ustanovení, které bylo stanoveno v čl. 5 odst. 11 nařízení č. 510/2006, nebylo převzato do nařízení č. 1151/2012 pouze z toho důvodu, že období v něm stanovené uplynulo, a toto ustanovení se tedy stalo bezpředmětným, jelikož členské státy uvedené v tomto ustanovení byly po uplynutí tohoto období v plném rozsahu povinny dodržovat ustanovení nařízení č. 510/2006, která jsou nyní převzata v nařízení č. 1151/2012.
- 45 V tomto ohledu a vzhledem k pochybnostem předkládajícího soudu a vyjádřením, která společnost Bulkons předložila před Soudním dvorem, je třeba připomenout, že podle čl. 288 druhého pododstavce SFEU je takové nařízení, jako je nařízení č. 1151/2012, závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech. Kromě toho je třeba uvést, že zásada

přednosti unijního práva, která zakotvuje nadřazenost tohoto práva nad právem členských států, ukládá všem orgánům členských států povinnost zajišťovat plný účinek jednotlivých norem unijního práva, přičemž právo členských států nemůže narušovat účinek přiznaný těmto jednotlivým normám na území uvedených států (obdobně viz rozsudek ze dne 2. dubna 2020, CRPNPAC a Vueling Airlines, C-370/17 a C-37/18, EU:C:2020:260, bod 74 a citovaná judikatura).

- 46 Aby byla zajištěna účinnost všech ustanovení unijního práva, zásada přednosti tohoto práva ukládá vnitrostátním soudům povinnost, aby v co možná největším rozsahu vykládaly své vnitrostátní právo způsobem, který je v souladu s unijním právem [rozsudek ze dne 24. června 2019, Popławski, C-573/17, EU:C:2019:530, bod 57, a rozsudek ze dne 21. října 2021, ZX (Oprava obžaloby), C-282/20, EU:C:2021:874, bod 39].
- 47 Pouze pokud vnitrostátní soud, jenž má v rámci svých pravomocí aplikovat ustanovení unijního práva, nemůže vyložit vnitrostátní právní úpravu v souladu s požadavky tohoto práva, má povinnost zajistit plný účinek těchto ustanovení tak, že na základě své vlastní pravomoci podle potřeby upustí od použití jakéhokoli odporujícího ustanovení vnitrostátních právních předpisů, i když je pozdějšího data, a nemusí nejprve žádat o jeho odstranění legislativní cestou nebo jakýmkoliv jiným ústavním postupem či na toto odstranění čekat [rozsudek ze dne 24. června 2019, Popławski, C-573/17, EU:C:2019:530, bod 58 a citovaná judikatura, a rozsudek ze dne 21. října 2021, ZX (Oprava obžaloby), C-282/20, EU:C:2021:874, bod 40].
- 48 V případě, že konformní výklad není možný, má tak každý vnitrostátní soud jednající v rámci svých pravomocí jakožto orgán členského státu povinnost upustit v rámci sporu, který mu byl předložen, od použití jakéhokoli vnitrostátního ustanovení odporujícího ustanovení unijního práva, které má přímý účinek [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 24. června 2019, Popławski, C-573/17, EU:C:2019:530, bod 61 a citovaná judikatura, a rozsudek ze dne 21. října 2021, ZX (Oprava obžaloby), C-282/20, EU:C:2021:874, bod 41].
- 49 Na druhém místě, pokud jde o režim, který má být uplatněn na trhu členského státu, je třeba uvést, že cílem nařízení č. 1151/2012 je sice stanovit jednotný a vyčerpávající režim ochrany označení původu a zeměpisných označení zemědělských produktů a potravin spadajících do jeho působnosti, avšak tato výlučnost nebrání tomu, aby byl použit režim ochrany zeměpisných názvů, který do působnosti uvedeného nařízení nespadá (obdobně viz rozsudek ze dne 8. května 2014, Assica a Kraft Foods Italia, C-35/13, EU:C:2014:306, bod 28 a citovaná judikatura).
- 50 V tomto ohledu z bodu 17 odůvodnění a z čl. 5 odst. 1 a 2 nařízení č. 1151/2012 vyplývá, že režim ochrany stanovený v tomto nařízení pro označení původu a zeměpisná označení se omezuje na označení původu týkající se produktů, u kterých existuje přímá spojitost mezi jejich jakostí nebo vlastnostmi na jedné straně a jejich původním zeměpisným prostředím na straně druhé, jakož i na zeměpisná označení týkající se produktů, u kterých existuje přímá spojitost mezi jejich danou jakostí, povětí nebo jinou vlastností na jedné straně a jejich zeměpisným původem na straně druhé (obdobně viz rozsudek ze dne 7. listopadu 2000, Warsteiner Brauerei, C-312/98, EU:C:2000:599, bod 43 a citovaná judikatura, a rozsudek ze dne 8. května 2014, Assica a Kraft Foods Italia, C-35/13, EU:C:2014:306, bod 29).
- 51 Názvy označující, z jaké zeměpisné oblasti produkt pochází, a sloužící pouze ke zdůraznění zeměpisného původu produktu bez ohledu na jeho zvláštní vlastnosti tudíž nespádají do působnosti nařízení č. 1151/2012 v rozsahu, v němž se týká označení původu a zeměpisných označení (obdobně viz rozsudek ze dne 8. května 2014, Assica a Kraft Foods Italia, C-35/13, EU:C:2014:306, bod 30 a citovaná judikatura).

- 52 Režimem ochrany, který se případně může na trhu členského státu uplatnit na zeměpisný název, který nebyl zapsán na úrovni Unie, je tudíž režim upravený pro zeměpisné názvy týkající se produktů, u nichž není dána zvláštní souvislost mezi jejich vlastnostmi a zeměpisným původem (rozsudek ze dne 8. května 2014, Assica a Kraft Foods Italia, C-35/13, EU:C:2014:306, bod 31).
- 53 Nicméně aby mohl být takový režim uplatněn, musí být v souladu s požadavky stanovenými unijním právem. V tomto ohledu je nezbytné, aby jeho použití neohrozilo cíle nařízení č. 1151/2012. S ohledem na působnost tohoto nařízení to znamená, že ochrana přiznaná dotyčným vnitrostátním režimem musí v důsledku zaručovat spotřebitelům pouze to, že produkty, které této ochrany požívají, skutečně pocházejí z uváděné zeměpisné oblasti, a nikoli to, že tyto produkty vykazují určitou jakost nebo vlastnost. Dále je nezbytné, aby toto použití nebylo v rozporu s ustanoveními Smlouvy o FEU, která se týkají volného pohybu zboží (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 8. května 2014, Assica a Kraft Foods Italia, C-35/13, EU:C:2014:306, body 33 až 35).
- 54 V projednávaném případě z předkládacího rozhodnutí vyplývá, že podle čl. 51 odst. 1 ZMGO výraz „zeměpisný název“ zahrnuje jak „označení původu“, tak „zeměpisné označení“ ve smyslu tohoto zákona a že podle odstavců 2 a 3 tohoto článku 51 každý z těchto typů názvů má být použit k označení produktů, u kterých existuje přímá spojitost mezi jejich kvalitou, pověstí nebo jinou jejich vlastností na jedné straně a jejich zeměpisným původem na straně druhé. Znění obou posledně uvedených ustanovení ostatně v podstatě odpovídá znění čl. 5 odst. 1 písm. a) a b) a znění čl. 5 odst. 2 písm. a) a b) nařízení č. 1151/2012.
- 55 Předkládající soud navíc upřesňuje, že zeměpisné označení ve smyslu uvedeného zákona poskytuje spotřebitelům záruky vysoké jakosti označeného výrobku, popisuje jeho specifické vlastnosti a brání zhoršení této jakosti, která by byla způsobena výrobou téhož produktu nezapsanými producenty.
- 56 Jeví se tedy, že zeměpisné názvy dotčené v původním řízení nepředstavují jednoduché zeměpisné názvy ve smyslu judikatury připomenuté v bodě 52 tohoto usnesení, ale kvalifikované zeměpisné názvy ve smyslu judikatury připomenuté v bodě 38 tohoto usnesení, stejně jako označení původu a zeměpisná označení, jejichž ochrana je stanovena v nařízení č. 1151/2012, což nicméně přísluší ověřit předkládajícímu soudu.
- 57 Z předkládacího rozhodnutí a zejména ze znění předběžné otázky mimoto vyplývá, že oblast působnosti vnitrostátní právní úpravy dotčené v původním řízení zahrnuje „zemědělské produkty a potraviny“, které spadají do oblasti působnosti nařízení č. 1151/2012, jak je upřesněna v bodě 15 odůvodnění a definována v článku 2 tohoto nařízení, což ostatně ilustruje spor v původním řízení, v rámci kterého je nesporné, že dotčený produkt spadá do této oblasti působnosti.
- 58 Za těchto podmínek a s výhradou ověření, která má provést předkládající soud, takový vnitrostátní režim zápisu a ochrany zeměpisných názvů týkajících se zemědělských produktů a potravin, které spadají do oblasti působnosti nařízení č. 1151/2012, nemůže existovat společně s režimem ochrany označení původu a zeměpisných označení podle tohoto nařízení.
- 59 V tomto ohledu skutečnost, že takový vnitrostátní režim zápisu a ochrany kvalifikovaných zeměpisných názvů má být použit pouze za účelem úpravy vztahů mezi obchodníky z dotyčného členského státu, kteří na jeho území vyrábějí produkty, pro které byly tyto názvy zapsány na základě vnitrostátní právní úpravy, a uplatní se tedy pouze na vnitrostátním trhu tohoto členského státu, neumožňuje mít za to, že taková koexistence je možná. Takový režim totiž vzhledem

k tomu, že spotřebitelům nezaručuje pouze to, že dotyčné produkty pocházejí z uváděné zeměpisné oblasti, ale zaručuje jim rovněž to, že tyto produkty vykazují určitou jakost nebo vlastnost, ohrožuje cíle nařízení č. 1151/2012. Na základě judikatury připomenuté v bodě 53 tohoto usnesení proto na takový režim nelze nahlížet tak, že splňuje požadavky stanovené unijním právem.

- 60 S ohledem na výše uvedené je třeba na položenou otázku odpovědět, že nařízení č. 1151/2012 musí být vykládáno v tom smyslu, že brání právní úpravě členského státu, která stanoví vnitrostátní režim zápisu a ochrany kvalifikovaných zeměpisných názvů týkajících se zemědělských produktů a potravin spadajících do působnosti tohoto nařízení, který se má uplatnit pouze na spory, které se týkají porušení práv plynoucích z těchto názvů, mezi obchodníky z tohoto členského státu, kteří na jeho území vyrábějí produkty, pro které byly uvedené názvy zapsány na základě této právní úpravy.

K nákladům řízení

- 61 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiným vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (desátý senát) rozhodl takto:

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012 ze dne 21. listopadu 2012 o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin musí být vykládáno v tom smyslu, že brání právní úpravě členského státu, která stanoví vnitrostátní režim zápisu a ochrany kvalifikovaných zeměpisných názvů týkajících se zemědělských produktů a potravin spadajících do působnosti tohoto nařízení, který se má uplatnit pouze na spory, které se týkají porušení práv plynoucích z těchto názvů, mezi obchodníky z tohoto členského státu, kteří na jeho území vyrábějí produkty, pro které byly uvedené názvy zapsány na základě této právní úpravy.

Podpisy.